

for mit Vedkommende ikke er overbevist om, at dette er den Bøi, ad hvilken man i Fremtiden ubetinget vil komme til at løse Spørgsmaalet om Landpostbefordringen. Det er imidlertid ikke blevet blot ved løse Udtalelser om denne Sag her i Thinget og i Udvalget, men hele Grundlaget for Contracten saavel som for den Ordning, man derved tilfigter, har været Udvalget og ikke faa af Thingets Medlemmer bekendt. Det har ogsaa forekommet mig, at, naar en privat Mand havde undfanget en Idee og viist Lyst og Iver for at gennemføre den, vilde det være urigtigt af mig, om jeg ikke vilde søge at støtte ham, naar jeg desuden maatte have den Formening, at det, idetmindste paa sine Steder i Landet, vilde kunne lykkes igjennem Forbindelsen med den private Entreprise at tilvejebringe en for Befolkningen tilstrækkelig og ingenlunde kostbar Maade til at faae Brevene besørgeede paa. Jeg skal altsaa anbefale Forslaget, idet jeg forøvrigt for mit Vedkommende vedgaaer, at der her er Tale om et Forsøg, men et Forsøg, som jeg loyalt er gaaet ind paa, ikke blot, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) yttrede, ligeoverfor Folkethinget, men ogsaa ligeoverfor Manden, som har sat sin Stilling, sin Formue og sine Kræfter ind paa dette Foretagende. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem meente dermed, naar han betonedede, at han maaskee vilde have stemt anderledes, dersom han havde været fra Holbæk Amt, det skal jeg lade være usagt, men jeg seer ikke rettere, end at denre neppe vel anbragte Bemærkning kunde tyde hen til, at jeg er fra Holbæk Amt. (Berg: Nei, det var ikke min Mening). Ja, saa veed jeg ikke, hvad Meningen er. Dette er imidlertid aldeles ligegyldigt; men hvad der ikke er ligegyldigt, er, at man ikke, naar man vil gjøre et saadant Forsøg, stiller Betingelserne for Manden saaledes, at det bliver umuligt for ham at gennemføre det; det er Noget, ethvert Menneffe kan indsee, at naar jeg f. Ex. vilde give ham Ringløbing Amt i Forbindelse med en af de velbefolkede Egne, da vilde det være ham umuligt at gennemføre Forsøget, det vilde ligefrem være at gjøre Nar af ham. Der er

endnu et Forslag, jeg maa tillade mig nærmere at dvæle ved; det er Forslaget under Nr. 14, nemlig Spørgsmaalet om en Forbedring af Telegraphdirectorens Gage. Jeg troer, mine Herrer, at De ikke vilde gjøre vel i, at negte denne Mand en Gage, der svarer til hans Stilling og til de Anstrengelser og det Ansvar, der forlanges af ham. Jeg beder i den Henseende bemærket, ikke blot hvad den ærede Dødfører udtalte, men ogsaa hvad flere andre ærede Medlemmer have erkjendt, at der stilles store Krav til denne Mand. Jeg beder fremdeles erindret, at han er den Første, der har etableret Telegraphvæsenet her i Landet, at der, foruden de mange Krav, som et i sin første Tilværen vorende Institut stiller til denne Mand, og ved Siden af, at han skal holde det Hele i Gang, bliver paalagt ham meget extraordinaire og meget anstrengende Arbejder, som ikke med Føie kunne siges at heste ved enhver ordinair Telegraphdirecteurs Stilling. Endelig maa jeg bede de ærede Medlemmer erindre, at han er den eneste Mand, hvem jeg kan bruge, ikke blot til at afslutte Conventioner med andre Stater om Telegraphforbindelser — og det er jo Forhold, der bestandig trænge sig mere og mere frem i Forgrunden — men ogsaa til inden føie Tid, naar den større Conflux kræver Forandringer og Modificationer, at iværksætte saadanne, samt til at give Møde paa de store Conferencer, som af og til holdes i Europa for at faae den internationale Telegraphforbindelse bragt tilveie saa heldigt som muligt. Til dette Brug er denne Mand den eneste, jeg er i Besiddelse af, og jeg skal tilføie, at han navnlig i disse Retninger saavel som i sin øvrige Virksomhed fuldkommen tilfredsstillende de Fordringer, som jeg maa stille til ham, og at han derfor har Krav paa, at jeg for mit Vedkommende fremsætter for Thinget, hvorledes Sagen forholder sig, og gjør Mit til at skaffe ham en Gage, der efter min Overbeviisning først vil være passende for hans Stilling, naar den sættes til 3000 Rd. Jeg har Intet imod denne Forandring, der er foreslaaet af det ærede Udvalgs Fleertal, nemlig at betragte de 200 Rd. som et personligt Tillæg for denne Mand, thi jeg